

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvr gensis

Continens Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarum, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Seqvntvr Praelati Hvivs Monasterij ex vetusto libro M. S. excerpti,
quamuis interrupta serie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13578

uare, suisq; rebus honorare curauerint, omnipotentis Dei & Apostolorum eius Petri & Pauli benedictionem & gratiam, & peccatorum suorum veniam consequantur, Amen. Ego *Calixtus* Catholicæ Ecclesiæ Episcopus collaudans confirmauit hanc litteram per manum Gridoboni S. R. Ecclesiæ Diaconi Cardinalis ac Bibliothecarij, III. Cal. April, Ind. XIII, Incarnat. Dominicæ Anno MCXXI. Pontificatus autem Domini Calixti II. Papæ anno tertio.

SEQVUNTUR PRÆLATI HUIVS MONASTERIJ ex vetusto libro M. S. excerpti, quamuis interrupta serie.

HENRICVS *Ob. Anno MCL. XX. XIII. Sepultus in Ecclesia parochiali,*
TEVGO.

GENOLFVS.

EBERHARDVS, *Vir religionis obseruantissimus & rei familiaris studiosus, obtinuit ab Innocentio III. PP. incorporationem parochiæ Tegerndorff.*

BERCHTOLDVS I. *provincia pro religionis dignitate & fratrum cōmodo gessit,*

EBERHARDVS II.

FRIDERICVS.

BERNHARDVS, *immatura morte preuentus,*

HENRICVS II. *Vir frugi & pius. Sub hoc Prapósito prid. D. Albani monasterium maximam ex incendio iacturam accepit.*

LEVTHOLDVS.

CONRADVS I. *Glanner cognominatus. Vir gravis, circumspēctus, & multa rerum experientia doctus, compluribus Manuscriptis Codicibus bibliothecam instruxit. Ob. An. MCCCXVIII.*

CONRADVS II. *Ob. An. MCCCXXVIII. IV. Non. April,*

GETOLFVS *Ob eod anno.*

CONRADVS III. *Glanner, morum & vitæ integritate pollens Ob. Anno MCCCXLIX. Dominica Latave. Huius regiminis anno primo per incuriam coqui monasterium igni conflagrauit.*

VDALRICVS *Vietor Monacensis in numerum Prælatorum simoniacè irrepit, sed nona post initam dignitatem septimana diem clausit extremum.*

WALTHERVS *annis præsuit quatuor, ob. Anno MCCCCLIII.*

CONRADVS IV. *Saxo dictus, ex seculari sacerdote Anno MCCCXL. Monachum in Monasterio Peulberg professus, ob excellentes ingenij dotes, & singularem rei familiaris peritiā, gubernator omnium consensu eligitur, permutauit cum Alberto Frisingen. Antistite reditus quosdam annuos in Marchia Schlauonica Peurburgenli Monasterio debitos pro parochiali Ecclesia in Minlingen, cum pleno jure & decimis An. 1354. Ob. An. MCCCXCVIII.*

Magna frugum & omnium rerum copia fuit. Bellum graue inter Comites Würtenbergenfes & Ulmenfes intercessit, præliumque commissum apud Altenheim, ex quo Würtenbergen, victores abierunt, magna Iudæorum persecutio per vniuersam ferè Europam fuit.

BERCHTOLDVS II. *annos XIII Prælatus egit, circa diuine rei cultum & rei familiaris curam sollicitus. Ob. An. MCCCXCII.*

WERNHERVS *Bolzenhauser, prælaturam octo annis tenuit, defunctus anno MCCCXCX.*

WERNHERVS *Stöckel sexto administrationis suæ anno, prælaturam deposuit an. MCCCXXVI, moritur Anno MCCCXLI.*

CHRISTIANVS *dignitati renūciat. An. MCCCXXXI,*

PEIRVS

PETRVS Stier honorem sibi delatum Conuentui restituit An. MCCCCXXXI.

HENRICVS Pozenhauser rexit an. XXV. felici rerum omnium successu: nam ipse Pralaturam gerente Duces Bauaria Albertus, Iohannes & Sigismundus ius vendendi citra & ultra Leufacum monasterio donarunt hac condicione, vt quamdiu hac Canonici Peurbergenfibus rata maneant, ad anniuersarium sacrum pro salute animarum suarum singulis annis in secunda Quadragesima septimana absq. omni longiori dilatione faciendum vicissim obligentur. Ob. an. MCCCCLXVI. in templo Canobij sepultus.

CASTVLVS Kall, vir ingenio mitis iuxta juris & aequitatis tenax: qui vt molestiam & iniuriam nemini intulit, ita ad propulsandam nullis expensis parcens, controuersas aduersus nobiles quosdam Ecclesiastica bona infestantes haud impigre obiuit iusq. suum & immunitates Canobij strenue ut atus est. debitum natura exoluit anno MCCCCLXXXIX.

IOHANNES Alchinger claris parentibus ortus: discordia & lites inter hunc & Casparum à Porta Equitem auratum, Aduocatum Monasterij exorta, multa eidem damna inflixerunt. Tentata frustra pace & concordia iussu Alberti Bauaria Ducis per Cōsiliarios suos, CASPAR ob animi perniciam in magnam Principis indignationem incurrit: & Wolfratshufium, ac postea Dietfurtum sub publica sponsione, vt in honestiorem custodiam relegatus fuit: nihilo tamen mitior factus contra Principis interdictum causam suam urgebat. Pralatus autem ex insidiis & machinamento Casparis, & quia mulierosus esset per D. Staupitium Augustinianorum Generalem incarceratus fuit: tandemque dignitate priuatus, anno MDII. Ius aduocatie quod jam ultra ducentos annos, nimirum ab Otone à Porta, quem Conradus I. cognomine Glanner deposito Ludouico à Wildeck insituit, apud Portarios collatum haeredit, à Caspare resignatum, filius eius Eberhardus ab Alberto Duce, vt Peulbergenfes ei conferrent, impetrauit. Alohinger è carcere missus exilio damnatur, Damascumque, vulgo Diessen / indeque paulo post in Rhor exulatum mittitur. postea ad D. Henricum iuxta lacum Würnibsee facellanus factus, agrè se atate jam decrepita sustentauit. Postremò cum septenarium exulasset commiseratione Vdalici recens electi reuocatur, vbi paucis annis superstes vitam finiuit anno MDXIII.

VDALRICVS Eifendorfer nobili loco natus, & ab Alberto Principe Administrator datus, sic Praepositus. Vir maiorum suorum laudibus & fratris tum meritis, tum auctoritate (nam Alberti aula magister erat) reuerendus: honesta forma & reliquis dotibus corporis conspicuus, verum ingenio à pueris ita tardo, & ad omnia, potissimumque ad literas, vsque adeo indocibili, vt ideo, tanquam ad res gerendas prorsus ineptus, in Monasterium traditus vulgo creatum sit. Statum Monasterij penè destruxit; breui tempore quo praesuit monasterium nouis debitis grauauit. Cui malo Albertus Princeps remedium adtulit, tollendo ab ipso administrationem, cum nondum biennium plenè administrasset. Obiit ex morbo Monachij, & Peyheringam relictus, in sacello quod ipse extruxerat sepultus fuit.

IOHANNES Tafferner, tunc Decanatum apud Pollingenfes singulari cum laudis testimonio fungens à Duce Alberto melius prospicere Peurbergenfibus Canonici satagente, inde euocatur, & Praepositus de more creatur. Anno M.D. III die Luna, ante festum D. Matthaei Moribus integer per omnia grauis, & in Oeconomia prudens, iuxtaq. diligens: debita exoluit: praedia auxit feuda comparauit: & adificijs quoq. construendis animum adiecerat: sed morte immatura praeventus persicere non potuit. Creditum fuit errore & imprudentia Pharmacopola cuiusdam Monacensis interuisse, parauerat pharmacopola medicinam iuxta medici praescriptum, ac domo exiuerat, reuertenti Praepositi nuncio stupidus atque ignarus minister domi relictus ex plurimis quae simul stabant pharmacis inconuenientissimum atque alij cuidam perferendum ad Taffernerum tradit: nuncius cum pharmacò citato cursu recedit. Pharmacopola post multum in tabernam reuersus ministri sui erro-

rem deprehendit: è vestigio quendam mittit, qui nuncium subsequatur, ac verum agromedium adferat. Verum priusquam peruenit Tafferer potionem quam nuncius attulerat exhauit, atque exin de die in diem peius habens, & de haustu isto conquerens, carus utilisq; monasterio Pralatus inter manus lachrymasq; fratrum suorum animam efflauit, an. MDLX. in die Vincentij martyris.

VDALRICVS Welsch propter fidelitatem & diligentiam suam omnibus charus, omniumq; suffragiis petitus & Canonicè electus est, cum gratulatione omnium subditorum: sed dignitas mores subito mutauit. Nam pessime Pralaturam gessit, & assentatorum arbitrio agens, non carens quoque infamia ebrietatis & libidinis, disciplinam Canoniceam suo malo exemplo nutare fecit. Quibus incommodis Ioannes Milecker Decanus, aetate grauis, ingenio simplex, vita moribusque pius & integer maturè obuiandum ratus, Pralatum tum suo, tum vniuersi Conuentus nomine monendo hortando, rogandoque ad meliorem frugem reducere, quamuis incassum studuit. Ille Conuentui contrarius esse, displicitura Conuentui agitare, facere: res omnes quas Ioannes antecessor seruando parcendoque reliquerat, consumere: argentum potorium oppignorare; praedia & pecora diuendere; as alienum conflare, nullam nec fama nec commodi rationem habere, ad vitiumque penè desipere. Moritur tandem nondum quadragenarius, Anno M. D. XV.

IOHANNES Milecker à Müldorforiundus sexagenarius & ultra, à Decanatu ad Pralaturam euectus, reuera pius, humilis, castus & sobrius pater, ab incunte aetate pacis ac fraternae concordiae amator, in victu, veluti in omni vita simplex & apertus, in affectibus refrenandis nihil sibi indulgens, recti verique sectator à vitio assentationis abhorrens. Bona monasterij non decoxit, sed ampliauit: plura facturus si morigeros, continentes, & se dignos fratres habuisset, & officarios. Verum quod bonus senex continentia & frugalitate seruabat, id aliorum incontinentia & libidine perdebat, Ob. Pralatus An. M. D. XXVII in professo D. Narcisci.

LEONHARDVS Moching. Elato Ioanne Muleckero, ac iustis funebribus iuste peractis mittitur ad Principem & Ducalem Senatum, qui communi conuentus nomine orbitatè Canobij, Priuilegiumque Pontificis super libera Praepositi creatione olim concessa exponat. supplicatq; roget, vt hanc monasterij immunitatem suo fauore, autoritate & consensu tueri, ac libera inter ipsos futura electioni diem nominare dignetur Prudentissimus Princeps etsi intelligeret nullum in Conuentu superesse huic Prouincia idoneum, atq; iam constitutum haberet & Pralatum aliunde accersere, & omnes eos, quorum culpa in eum statum Cenobium peruenisset, loco suo mouere, alioque relegare, tamen electioni diem praefinit; dissimulans quid consilij haberet. Re ad hunc modum expedit aspei plenius ad suos Collegas, qui è collegio Legatus profectus fuerat reuertitur: & vnà cum ipso scribarum vnus, qui Principis mandato, quicquid fuit rerum mobilium consignaret. Consignatis jam diligenter omnibus, dies qui electioni paulò antè dictus erat reuocatur Principis decreto ac alius decernitur: interim Princeps ad Pralatum Diessensem literas mittit huius tenoris, vt Leonhardum Mochingum Conuentus sui Decanum ad diem S. Elisabethae Peulburgum mittat sine omni excusatione. Aderant ad eum diem Venerabilis ac multa eruditionis Doctor Christophorus Tengler Vicarius Episcopi generalis, R. Dn. Ioannes Vend Pollingensis Praepositus, Magnificus Dn. Ioannes Duzinger Pralatus Bernriedensis, ab antistite Erisingen, circumspectus verò Leonardus Seuringer ab Ill. mo Principe, Guilhelmo, hoc nomine ac mandato futurae electioni vt interessent & praessent. Aduentus Leonardi Moching Canonici qui tum erant haud temerè adtulit suspicionem. Itaque Diploma summi Pontificis atq; Antistiti templi valuis praefigunt, in quo Priuilegium electionis libera continebatur, ad hoc subinde prouocantes, vnum ex corpore suo debere ad Pralaturam assumi contendebant. Tandem compromisso liberè à singulis acceptato, dictum Leonardum Mochingum Landlpergium, Decanatu apud Diessenses annis sex & dimi-

Et dimidio singulari cum testificatione laudis omnium perfunctum, legitime et canonice eligunt, in die S. Corbiniani, anno M. D. XXVII. Promulgato jam ex suggesto nouo Pralato ad plebem caterisque rebus: Seuringerus Ducalium reddituum magister, omnes Canonicos coram se et Pralato sisti iubet, quibus exponit, se, que acturus sit Principis iussu et auctoritate facturum, cui utrum obtemperare velint, uniuersos interrogat, acceptaque a singulis de veritate non dissimulanda seorsum quemlibet, quid rerum et pecunie priuatim habeat perquirat: illis cunctantibus sateri, cellas et arcas singulorum scrutatur, reperit enses, macheras et id genus armorum que religiosos non decent, pecunia a singulis extorta quadraginta aureorum summam conficit. Tertia ab electione die Seuringerus pauca presatis tandem Principis mandatum recitat quo singuli mutare locum, et eo se recipere, quo missi fuerint iubentur. Itaque assignatis unicuique comitibus, data etiam in viaticum pecuniola, additis vestibus et libro oratorio, messi, ac nonnulli obortus lachrymis monasterium egrediuntur Pollingam, Diessam, Cellam, Raittenpucham, et Bernriedum singuli amandantur, ad restituendum vero numerum expulsorum, alij probata vita aliunde acquiruntur. Episcopus Frisingensis Philippus electionem Leonhardi ratam habet XI Decembr. Anno M. D. XXVII. Confirmatus Leonhardus rectissimo iudicio perpendit quam incomparabiliter spiritualia corporalibus prestent: itaque omnem animi cogitationem eo conuertit, ut Canonicam disciplinam haecenus collapsam de integro condant: crebris concionibus hortatur et instigat ad vitam Canonicam, rerum communis restituit, horumque precibus sacrorum operationibus, contemplationi, studijs, cura corporis colloquijs, silentio atque alijs Sanctae conuersationis proprijs officijs distribuit, iuxta decretum Canonicae disciplinae, et morem, quo ipse a puero apud Diessenses edoctus fuerat. Praeterea animum et curam applicat adificijs sarcienais, et ex nouo reficiendis testis. Anno MDXXVIII et sequenti magna frugum penuria fuit, adeo ut ex vniuersa messe vix semen colligeretur. Pralatus redditus monasterij et census annuales adauxit. Praesuit muneri suo Leonardus bene et utiliter an. 36.

MARTINVS Khurz, el. an. 1563. decessit an. 1582.

GEORGIVS Schreiber obiit an. 1600.

VITVS Nunzinger, tertio circiter anno a Pralatura amotus fuit.

IOHANNES Sandthamer successit an. 1603. moritur an. 1615.

BALTHASAR Schropp, administrationem gessit usq. ad mensem Iunij, ann. 1619. amotus sequenti mense Nouembri ab officio et dignitate praesulatus.

EBERHARDVS modernus Praepositus.

B E V R N.

MONASTERIUM sancti Benedicti ordinis, prope Alpes, aliud Monasterium eiusdem nominis, ac ut puto ordinis in ditione Salisburgensi, non procul a Salza fluuio, quod alias vocant Michel Beurn.

LANDFRIDVS, Waldramus, Elilandus, fratres, Comites ab Ancorf & Loyfadi dicti filij Theoderici Ducis, tertij huius nominis, ex familia primorum Ducum & Regum Bauariae, tamen in libello quodam de fundatione huius Monasterij ad Abbatem Wilhelmum Dieperskircher, circa Annum 1466. Germanice scripto, ex speculo historiali Vincentij, et ex Garibaldo quodam ponatur, hos Comites fuisse filios cuiusdam Waltherij, Com. de Bliantz, ex prouincia Gallie, famosissimi militis, qui cum Carolo Martello in Boiaria venerit, istis dominis et terris, virtutis ergo, donatus sit, cuius rei Auent. nullibi meminit, et plane verisimilius est, hos Comites ex antiqua Bauarica familia natos, quam aduenas fuisse, Hi Comites, Anno Domini 740. indictione 8. sub Zacharia Papa, Rege Carolo,